

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
ПІ-4 У. 13305/15
Дана 03.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење Нови Сад, Сутјеска број 3, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, СЕКТОРА ЗА ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ, број 46-00-01071/2015-13 од 11.08.2015. године, уз учешће заинтересованих лица Ж. Д. из Б., улица... бр... и Ж. М. из Б., улица... бр..., које заступа М. С., адвокат из Б., улица... бр..., у предмету враћања имовине, након одржане усмене јавне расправе дана 02.03.2017. године, у нејавној седници већа одржаној дана 03.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Република Србија да заинтересованим лицима Д. Ж. из Б. и М. Ж. из Б. на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Нови Сад, број 46-010450/2012 од 15.06.2015. године, којим је тачком 1. диспозитива усвојен захтев, враћена имовина и утврђено право својине Ж. Д. из Б., са обимом удела од ... идеалног дела и Ж. М. из Б. са обимом удела ... идеалног дела, као законским наследницима бившег власника Ж. Р. из Б., и то на делу од ..... катастарске парцеле број

..., укупне површине 174.94.92ха и то део који је у јавној својини уписан у листу непокретности број .... КО Б., са обимом удела од ....., корисника Министарства пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије. Тачком 2. диспозитива првостепеног решења обавезана је Република Србија, као власник, да по правноснажности одлуке пренесе у својину, непокретност из тачке 1. диспозитива законским наследницима бившег власника наведених у тачки 1. диспозитива, са припадајућим уделима. Тачком 3. диспозитива утврђено је да се непокретност из тачке 1. диспозитива враћа у државину законским наследницима бившег власника, по истеку уговора о закупу број 320-11-75-10/2013-14, најкасније до 31.10.2015. године, осим ако се закупац и законски наследници бившег власника другачије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности тог решења закупац плаћа законским наследницима бившег власника наведеним у тачки 1. диспозитива. Тачком 4. диспозитива утврђено је да ће на основу тог решења, а по његовој правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршити упис права својине са припадајућим уделима на непокретности из тачке 1. диспозитива, а у корист законских наследника бившег власника наведених у тачки 1. диспозитива. Тачком 5. диспозитива наложено је надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу тог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележних у било чију корист на непокретности из тачке 1. диспозитива. Тачком 6. диспозитива утврђено је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, Аутономна Покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења.

У тужби поднетој Управном суду дана 16.09.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због битних повреда правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је над пољопривредним земљиштем које је предмет захтева за враћање, спроведен поступак комасације и да је Агенција за ресититуцију дана 15.04.2015. године донела закључак о вештачењу којим је именован вештак геодетске струке и одређен му задатак да вештачење заснује на валидној документацији, користећи техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину, по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа ("Службени гласник РС", бр. 18/91, 20/92 и 42/98). Указује да Законом о враћању одузете имовине и обештећењу није предвиђена примена наведеног техничког упутства, већ је исто део Уредбе којом се ближе уређују односи од значаја за извршење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа. Како је наведено Упутство део Уредбе која је донета у циљу реализације закона којим се враћа земљиште одузето по другом законском основу и примена истог није прописана Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, сматра да не постоји правни основ за коришћење овог Упутства у поступцима враћања земљишта који се спроводе у складу са одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Цитира одредбу члана 24. став 2. наведеног Закона и наводи да катастарска парцела предвиђена за враћање није настала из земљишта одузетог од

бившег власника и унетог у комасациону масу, те да стога у конкретном случају предмет враћања не може бити друго одговарајуће, односно заменско земљиште из комасационе масе, јер такву могућност не предвиђа Закон о враћању одузете имовине и обештећењу. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање. На усмену јавну расправу одржану дана 02.03.2017. године законски заступник тужиоца Државни правобранилац, иако уредно позван, није приступио, изостанак није оправдао и није предложио одлагање расправе.

У писаном одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. На усмену јавну расправу тужени орган није приступио, иако је уредно позван, изостанак није оправдао, нити је тражио одлагање расправе.

У писаном одговору на тужбу пуномоћник заинтересованих лица је навео да подношењем тужбе и вођењем управног спора заинтересована лица трпе огромну штету, с обзиром да је заузет став да су тужбе у оваквим споровима непотребне. На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованих лица је изјавио да се у целини противи тужби, наводима тужбе, позиова се и на наводе изнете у поднеску датом као изјашњење на изјављену жалбу тужиоца и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а туженог обавезе да заинтересованим лицима накнади трошкове спора према трошковнику приложеном у списе, а према коме потражује износ од 37.500,00 динара за приступ пуномоћника на расправу и износ од 4.002,00 динара за употребу сопственог возила за превоз пуномоћника ....., укупно 41.502,00 динара.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу, наводе пуномоћника заинтересованих лица на усменој јавној расправи и ценећи целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази су дана 23.11.2012. године, у својству законских наследника бившег власника пок. Ж. Р. (рођ. И.) бивше из Б., Ж. Д. из Б. и Ж. М. из Б., поднели првостепеном органу захтев за враћање одузете имовине и то пољопривредног земљишта у КО Б., катастарске парцеле по старом премеру број ....., у површини од 7 кј. 1327 кв. хв. (4.50.55ха), која је одузета Одлуком Среског народног одбора Стари Бечеј број 1265/1946 од 08.02.1946. године, а која је потврђена коначном одлуком Округног аграрног суда у Новом Саду број 2052 од 12.02.1946. године. Увидом у одлуку Среског народног одбора Стари Бечеј број 1265/1946 од 08.02.1946. године, утврђено је да је том одлуком одузета од И. Р. и њеног супруга Ж. Д. катастарска парцела број ... у КО С. Б., у површини од 7 кј. 1327 кв.хв., на основу Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији. Увидом у коначну одлуку Округног аграрног суда у Новом Саду број 2052 од 12.02.1946. године утврђено је да је том одлуком потврђена у целисти наведена одлука Среског народног одбора у Старом Бечеју број 1265 од 08.02.1946. године. Увидом у Одлуку о коначном додељивању земљишта из земљишног фонда, коју је донео Месни народни одбор Стари Бечеј, број 164/2 од 15.01.1949. године, земљишно-књижни уложак број ... С. Б., као и налаз судског вештака геодетске струке М. Т. из Н. С. од 07.05.2015. године,

утврђено је да је учињена техничка грешка у напред наведеним одлукама о одузимању имовине, у погледу навођења броју одузете парцеле. Наиме, у одлукама погрешно стоји да је одузета катастарска парцела број ..., док је на основу наведене одлуке о коначном додељивању земљишта из земљишног фонда од 15.01.1949. године, земљишно-књижног улошка број ... С. Б., као и налаза судског вештака, утврђено да се ради о катастарској парцели ..., чији је власник, у тренутку одузимања, била Р. Ж. рођ. И.. Увидом у налаз судског вештака геодетске струке и изјаве тог вештака датој на усменој расправи одржаној пред првостепеним органом 11.06.2015. године, утврђено је да је катастарска парцела број ... КО Б. старог премера, укупне површине 7кј. 1327кв. хв. што данас представља површину од 4.50.55, била предмет комасације. Вештак је предложио враћање одузете катастарске парцеле, и то као идеални део у парцели број ... уписане у ЛН бр.... КО Б. по новом премеру. Вештак је утврдио да предметна катастарска парцела има изграђен приступни пут, да на истој не постоје изграђени објекти, нити инфраструктура у виду система за наводњавање, као и да је та парцела добијена из комасационе масе у коју је унета одузета катастарска парцела старог премера. Увидом у препис листа непокретности број ... КО Б., утврђено је да је катастарска парцела број... уписана као пољопривредно земљиште у укупној површини од 174.94.92 ха, да је удео од ... у приватној својини, а да је удео од ... у јавној својини, чији је корисник Министарство пољопривреде и заштите животне средине, Београд. На основу утврђеног, првостепени орган је решењем број 46-010450/2012 од 15.06.2015. године усвојио захтев, вратио имовину и утврдио право својине Ж. Д. и Ж. М., са обимом удела од ... идеалног дела, као законским наследницима бивше власнице Ж. Р. из Б. и то на делу од ... кат.парцеле број..., укупне површине 174.94.92 ха и то део који је у јавној својини уписан у лист непокретности број ... КО Б., са обимом удела од ..., корисника Министарства пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије и обавезао Републику Србију, као власника предметне непокретности да исту пренесе у својину законским наследницима бивше власнице. Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења налазећи да је исто решење правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 108/13 и 142/14) прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Ставом 2. истог члана је прописано да су предмет враћања подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона. Одредбом члана 24. став 1. Закона прописано је да се бившем власнику враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту и шумама, одузетим применом прописа из члана 2. овог закона, а ставом 2. истог члана је прописано да Уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе, по оцени

Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепни орган правилно законским наследницима бивше власнице Ж. Р., Ж. Д. и Ж. М., овде заинтересованим лицима вратио предметне катастарске парцеле. Ово стога што је земљиште које је предмет захтева за враћањеимовине, било предмет комасације, односно катастарска парцела која је одузета од бившег власника је ушла у комасациону масу, па како је судски вештак геодетске струке као земљиште погодно за враћање предложио део катастарске парцеле број... КО Б., која је добијена из комасационе масе у коју је унета одузета парцела, правилан је закључак туженог органа да је у конкретном случају испуњен услов из члана 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, за враћање предметног земљишта.

Тужени орган је ценио наводе жалбе, које тужилац понавља и у тужби и за исте дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Тужени правилно налази да је након спроведених комасација државно земљиште груписано у велике табле земљишта ради рационалнијег и економичнијег искоришћавања, због чега се у поступку реституције одузете имовине, земљиште враћа из табли државног земљишта на подручју катастарске општине на којој је спроведен поступак комасације, те да је стога код натуралног враћања одузете имовине једини начин реституције одузете имовине бившим власницима, враћање другог одговарајућег земљишта и то од парцела које су након комасације остале у Фонду државне имовине. Враћање неке од парцела у државној својини, односно удела у таквој парцели ранијем сопственику представља специфичан вид натуралне реституције, јер би и ранији сопственик да је унео своје земљиште у комасациону масу добио одговарајуће земљиште из комасационе масе. Стога су неосновани наводи тужбе да предмет враћања не може бити друго одговарајуће земљиште из комасационе масе.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнетог, налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредби члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14) обавезао тужиоца да заинтересованим лицима на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 18.000,00 динара на име приступа пуномоћника на расправу, сагласно Тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12). Трошкове на име употребе возила на релацији Бечеј-Београд у износу од 4.002,00 динара суд ије признао, јер пуномоћник заинтересованог лица у прилог основаности овог трошка није доставио релеванте доказе.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.03.2017. године, III-4 У. 13305/15

Записничар
Наташа Малинић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ